

Kepuli

säv & san J.Hallikainen

O - li - pa ker - ran e - räs — poi - ka ni - mel - tään Kepuli.

6 Dm Am F E7 Am
Ka - ma - las - ti kaik - ki hän - tä ai - na har - mit - ti. Tur - haan mo - ni

11 Dm Am Dm Am
koit - ti Ke pu - li - a loh - dut - taa. Mi - kään Ke - pu - lis - sta Ei

16 E7 Am Dm G7 C
ol - lut mu - ka - vaa. Kun Ke - pu - li söi si - pu - lin, sai

21 E7 Am Dm
he - pu - lin ja ri - pu - lin. Ka - ta - lis - ta

25 Am E7 Am
juu - rek - sis - ta se on ma - ta - lin. Kun

2. Olipa kerran eräs poika nimeltään Kepuli.
Voi hirmu mikä harmi, kun aina harmitti.
Sai vaivan kun aivan söi koko laatikon.
Ryppyisiä rusinoita kuivia ne on.

*Kun Kepuli söi kitkerän,
rusinan sai yskän hän.
Aika lailla sitkeän
ja melko ikävän.*

3. Olipa kerran eräs poika nimeltään Kepuli.
Jolta kaikki meni mönkään ja aina harmitti.
Vaan kerran eräs tyttö niin kauheen suloinen,
antoi Kepulille suukon näin sanoen.

*Sinä olet suloisin,
Kepulini alakuloisin.
kohta alkaa helpottaa,
kun vielä suukon saat.*